

ה"ט 32974/05/23 - סעיד חטיב נגד פארס אבו גליל

בית משפט השלום בקריות

ה"ט 32974-05-23 ח'טיב נ' אבו ג'ליל

בפני	כבוד השופט מוטי כהן
מבקש	סעיד חטיב
נגד	
משיב	פארס אבו גליל

החלטה

לפני בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת מכח החוק למניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב 2001 (להלן: "**החוק**").

רקע

1. המבקש והמשיב עובדים שניהם בעירית שפרעם (להלן: "**העיריה**").
2. המבקש היה ממונה על המשיב עד לפני כשנה, עד שלאחרונה מונה לתפקיד מנהל משאבי אנוש ובין היתר, בתחום מוקד המצלמות (להלן: "**המוקד**"). המשיב עובד במוקד.
3. לטענת המבקש, הותקף ע"י המשיב בשתי הזדמנויות - האחת, ביום 18.04.23 (להלן: "**הארוע הראשון**") והאחרת, ביום 11.05.23. בעקבות האירועים הגיש המבקש תלונות כנגד המשיב במשטרת ישראל.
4. במסגרת הארוע הראשון, טוען המבקש, כי לאחר שנכנס הוא למוקד, נעל המשיב את המוקד ובתוך המוקד תקף אותו והפליא בו מכותיו.
5. בעקבות הארוע הראשון, נזקק המבקש לקבלת טיפול רפואי (המסמכים הרפואיים הוגשו בדיון וסומנו "מב/1").
6. לטענת המבקש, התקיפות ארעו על רקע העובדה שהמבקש מתנגד להעברת המוקד לקומה העליונה. יצוין כי המבקש הבהיר למשיב, כי מיקום המוקד הינו עפ"י הנחיית המשטרה, ואולם המשיב דחה הסבר זה.
7. משכך עתר המבקש לקבלת צו למניעת הטרדה מאיימת נשוא הבקשה שבפני.
8. המשיב מצידו טוען כי מדובר בבקשה טרדנית, אגב ניסיון מצד המבקש לפגוע בו ובפרנסתו. המשיב מוסיף, כי הארוע הראשון היה מתוכנן, שהרי לא היתה למבקש סיבה להגיע לעיריה אלא כדי "לתפור למשיב תיק".

9. לטענת המשיב, המבקש מתעמר בו משום רצונו (של המשיב) כי המוקד יועבר לקומה למעלה, בו בעת שהמבקש כבר איננו אחראי על המוקד ואולם מנסה להוסיף ולשלט בעניינים.
10. המשיב הסכים למתן צו הדדי למניעת הטרדה מאיימת, ולחילופין סבור כי דין הבקשה להידחות, בהיותה חסרת כל בסיס. המבקש התנגד בתוקף למתן צו למניעת הטרדה מאיימת הדדי ועמד על בקשתו.
11. בדיון שהתקיים אמש, חזרו הצדדים על טענותיהם, והציגו בפני ראיותיהם.
12. בסיום הדיון, הבהירו הצדדים, כי בעת הזו הם עובדים בקומות נפרדות (דבר שצפוי להשתנות בעוד כחודשיים), וכן כי שעות העבודה של המבקש הינן מ - 07:30 ועד 20:00, ואילו המשיב עובד לרוב משעה 22:00 ועד 05:00, למעט יומיים (שני ורביעי) בהם עובד מ- 14:00 עד 22:00.

דין והכרעה

13. לאחר שעינתי בבקשה ובתגובה וכן בראיות שהציגו הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל באופן חלקי ומידתי, אגב איזון ראוי במשך תוקפו של הצו והאיסורים שיוטלו מכוחו.
14. מטרתו של החוק, כפי שסע' 1 שבו מעיד: **"היא להגן על אדם מפני פגיעה בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו, בידי אדם אחר שנקט נגדו הטרדה מאיימת או שפגע בגופו"**. החוק קובע בסע' 2 שתי חלופות להגדרת המונח "הטרדה מאיימת": חלופה הקבועה בסע' 2(א) הכוללת הגדרה כללית של הטרדה מאיימת; והתנהגויות פרטניות, המנויות בסע' 2(ב), שבהתקיים אחת מהן יעלה הדבר לכדי "הטרדה מאיימת". על פי סע' 2(א) לחוק **"הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו"**. במסגרת המקרים הפרטניים שיחשבו להטרדה מאיימת קובע סע' 2(ב) שורה של מקרים הכוללים: בילוש, במארב או בהתחקות אחר תנועותיו או מעשיו, או בפגיעה בפרטיותו בכל דרך אחרת; נקיטת איומים בפגיעה בו או במאיים עצמו; יצירת קשר עמו בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר; פגיעה ברכושו, בשמו הטוב, או בחופש התנועה שלו.
15. ההגדרה הבסיסית להטרדה מאיימת כוללת שני מרכיבים: הראשון, הטרדה או נקיטת איומים כלפי אחר; השני, נסיבות הטרדה או האיום מלמדות ברמה של "בסיס סביר להניח" כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האחר או כי הוא עלול לפגוע בגופו. על פי הגדרה זו, כדי שמעשה יהווה הטרדה מאיימת אין די בכך שהוא יהיה בגדר איום או הטרדה, עליו ללמד על צפי להישנות מעשה עתידי שתהיה בו פגיעה בגופו או בשלוות חייו או בפרטיותו או בחירותו של הנפגע. הצפי נלמד מנסיבות המעשה (ראו ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני [פורסם בנבו], 28.4.2011; ה"ט (קריות) 56467-01-14 פלוני נ' אלמוני (פורסם בנבו, 11.2.2014)).
16. עם זאת, בבר"ע 179/04 נס שובל נ' מרים ניסים נפסק על ידי כבוד השופט דרורי כהאי לישנא:

"העילה המיוחדת, שהיא החידוש של חוק מניעת הטרדה מאיימת, היא זו: אם אדם ביצע הטרדה בעבר, או נקט איומים כלפיו (זה היסוד הראשון, שכולל את המעשה שבוצע בעבר), ובנוסף

לכך הנסיבות נותנות בסיס סביר להניח כי אותו אדם יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו או בגופו של אותו אדם (היסוד השני, הצופה פני עתיד), כי אז, רק לאחר שהתקיימו שני היסודות הללו יחדיו ובאופן מצטבר, רשאי בית משפט ליתן צו למניעת הטרדה מאיימת. יודגש כי חוק מניעת הטרדה מאיימת, נחקק לאחר חקיקתו של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, ויש בו הגבלה לא מעטה על חירות האדם, אשר מבקש הצו רוצה להגבילו. מן הראוי כי הפעלת חוק מניעת הטרדה מאיימת, אשר נתונה לסמכותו של בית המשפט השלום, תיעשה באופן מושכל, כאשר, מצד אחד, תוגשם תכליתו ומטרתו, המגולמת בשמו ובסעיף 1 שבו (שצוטט לעיל בפסקה 16), ומצד שני, יש להיזהר שלא להיסחף, יתר על המידה, שכן בכך פוגעים אנו בחירויות היסוד של האדם, ובהן חופש התנועה".

מן הכלל אל הפרט

17. סבורני כי במקרה דנן, בהינתן הראיות שהובאו בפני, ולאחר ששמעתי את הצדדים והתרשמתי מעדויותיהם, סבורני כי יש מקום להעתר לבקשה אם כי באופן מידתי ביותר. ואבהיר.
18. כאמור, מדובר בצדדים העובדים שניהם בעיריה, כאשר בעבר הלא רחוק היה המבקש הממונה על המשיב. בעת הזו, נתגלעה ביניהם מחלוקת בדבר הצורך בשינוי מיקומו של המוקד.
19. כך המשיב בתשובתו לשאלת בית המשפט (עמ' 3 לפרוטוקול, שורות 5-8) :
20. לאורך הדיון, התרשמתי כי בין הצדדים התגלעה מחלוקת שעברה לפסים אלימים (בין אם מילולית ובין אם פיזית), על רקע הצורך בהעברת המוקד למיקומו החדש (ראו : עמ' 1 לפרוטוקול, שורות 23-25, עמ' 2 - שורה 36, עמ' 3 - שורות 5-8).
21. המשיב אף הודה כי **התנהל ויכוח** סביב עניין המוקד, כמו גם טענתו כי לא קיבל שעות נוספות (עמ' 3 לפרוטוקול, שורה 8).
22. בסרטון שהציג המבקש בדיון באמצעות הטלפון הנייד, נראה המבקש כשהוא נע לכיוון יציאה מחדר, והמשיב פותח עבורו את הדלת שהיתה נעולה.
23. אמנם לא נראה בסרטון מעשה התקיפה נשוא הארוע הראשון, אולם התרשמתי מעדות המבקש ומצאתיה כמהימנה עלי, וזאת אף לאור תמיכתה בחומר הרפואי (מב/1) ובתלונות במשטרה.
24. עוד אין חולק כי בין הצדדים התקיים ויכוח סביב המחלוקת ביניהם, ומכאן בהצטרף עובדה זו לחומר הרפואי (מב/1) ולתלונות במשטרה, אזי ישנו בסיס ראיתי למתן הצו, ואולם כאמור באופן מידתי וחלקי.
25. לפני סיום אוסיף כי מדובר בצדדים העובדים באותו מקום עבודה, ומצופה מהם לנהוג בכבוד הדדי, ומצופה מהממונים עליהם לנקוט באמצעים סבירים ופשוטים כדי להביא למינימום חיכוך בין השניים עד יעבור זעם.
26. **סוף דבר** - ניתן בזאת צו לפי החוק האוסר על המשיב :

- א. להטריד את המבקש בכל דרך ובכל מקום, לרבות בביתו ובעיריה.
- ב. לאיים על המבקש בכל דרך, בין ישירות ובין באמצעות אנשים אחרים.
- ג. לבלוש אחר המבקש, לארוב לו, להתחקות אחר תנועותיו ומעשיו, או לפגוע בפרטיותו בכל דרך אחרת.
- ד. ליצור עם המבקש כל קשר בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר.
- ה. להמצא במרחק של לא פחות מ- 3 מטרים מכל מקום בו מצוי המבקש.
27. האיסורים המפורטים בסעיף 26 יחולו על המשיב, בין כלפי המבקש ובין כלפי אדם אחר הקרוב אליו, בין במפורש ובין במשתמע, בין במישרין ובין בעקיפין.
28. **בשים לב לעובדה כי מדובר בעבודה באותו מקום עבודה, אם כי בזמנים אחרים ברוב שבוע העבודה, אני מורה כי הצו יעמוד בתוקפו עד ליום 21.07.23 בלבד.**
29. **אני מורה כי ההחלטה תועבר לראש עיריית שפרעם, אשר יורה על התאמות ככל שידרשו לשם מימוש סעיפים 26 ד' ו- ה' להחלטה על-מנת שלא תפגע העבודה השוטפת בעיריה.**
30. **לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים, ובהתחשב במהות הסכסוך, אינני עושה צו להוצאות.**

5129371

5129371

המזכירות תמציא החלטתי לצדדים וללשכת ראש עיריית שפרעם.

54678313

ניתנה היום, ב' סיוון תשפ"ג, 22 מאי 2023, בהעדר הצדדים.